

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCoE/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	7712209614
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7712209614.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova č. 4, Bratislava proti povinnej Alžbete Kešefovej, nar. 22. 01. 1950, naposledy bytom Gorkého č. 359/36, Sobrance, zomr. 19. 03. 2015, o vymoženie 400,-eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 10Er/366/2012, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. septembra 2014, č. k. 16CoE/125/2014-56 takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní a dovolaní zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Michalovce uznesením z 05. novembra 2013, č. k. 10Er/366/2012-15 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná

doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto je rozhodcovský rozsudok nulitný a ako exekučný titul neúčinný. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. septembra 2014, č. k.: 16CoE/125/2014-56 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že nie sú dôvody na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.). Podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva

obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že rozhodcovská doložka je nekalá, pretože nebola individuálne dojednaná a jej zmyslom je domôcť sa jej prostredníctvom pred výlučne v každej situácii veriteľom vopred určeným rozhodcom záväzného a právne vynútiteľného rozhodnutia, kde na úkor procesných práv spotrebiteľa zvyšuje pravdepodobnosť rýchleho vyriešenia sporu. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom na riadnom súde v mieste svojho bydliska.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že: 1. súd rozhodol „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 5. súd svojím postupom oprávnenému odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 6. konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o odvolaní a dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že odvolanie a dovolanie bolo podané včas na to oprávnenou osobou pred tým, než by pristúpil k preskúmaniu odvolaním a dovolaním napadnutého uznesenia, zisťoval, či sú splnené podmienky, za ktorých môže

konať. Dospel pritom k záveru, že jednu z takýchto podmienok v prejednávanej veci nemožno považovať za splnenú.

Z uznesenia Okresného súdu Michalovce z 23. júla 2015, sp. zn. 21D/445/2015 v dedičskej veci po poručiťke Alžbete Kešeľovej, (ďalej len „uznesenie o dedičstve“) najvyšší súd zistil, že povinná zomrela 19. marca 2015, t.j. po vydaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Týmto uznesením o dedičstve bolo dedičské konanie zastavené z dôvodu, že poručiťka ku dňu smrti nezanechala žiaden majetok (§ 175h ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 19 O. s. p., spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 243c O. s. p., pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde

V zmysle § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania), aby súdne konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Medzi základné procesné podmienky (okrem iných), ktoré má súd povinnosť skúmať aj bez návrhu po celý čas konania, je splnenie podmienok civilno - procesnej subjektivity, t.j. spôsobilosti byť účastníkom konania. Spôsobnosť byť účastníkom konania znamená mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkom priznáva, resp. ukladá. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne jej vyhlásením za mŕtvu (§ 7 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 veta prvá O. s. p.). Ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom

konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať (§ 107 ods. 1 O. s. p.). Konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca

zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr (§ 107 ods. 3 O. s. p.).

V danej exekučnej veci povinná zomrela 13. marca 2015, po rozhodnutí odvolacieho súdu. So zreteľom na túto skutočnosť a na dôvod zastavenia dedičského konania, je nepochybné, že v danom prípade nie sú žiadne subjekty (dedičia), ktoré vstúpili do procesnoprávneho postavenia alebo jej povinné. Povinná stratila smrťou spôsobilosť byť účastníčkou konania. Vzhľadom na to prichádza do úvahy iba rozhodnutie o zastavení odvolacieho a dovolacieho konania. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je totiž neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd konanie o odvolaní a dovolaní s poukazom na ustanovenie § 107 O. s. p. a § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil.

O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p., § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.